

ΡΙΖΟΚΑΡΠΑΣΟ: Ένα οδοιπορικό στην Κατεχόμενη Κύπρο

/ [Οδοιπορικά](#)

Μπήκαμε στην Κατεχόμενη Κύπρο, καταγράφοντας ζωές, μνήμες, δυσκολίες, αναστεναγμούς και ιστορίες ηρώων που συνεχίζουν να ζουν στην Πατρίδα τους εγκλωβισμένοι.

Από την αποστολή της δημοσιογράφου Μαρίας Γιαχνάκη στην Κατεχόμενη Κύπρο

Οι Ελληνοκύπριοι που ζουν εγκλωβισμένοι στην περιοχή επιβιώνουν μόνο με την βοήθεια του ΟΗΕ, ξεχασμένοι από την κυπριακή και την ελληνική κυβέρνηση.

Στο δρόμο για το Ριζοκάρπασο και την Αγία Τριάδα , τα χωριά όπου ζουν οι εγκλωβισμένοι Ελληνοκύπριοι από το 1974, το ταξίδι δεν είναι το ευκολότερο. Όχι μόνο από πλευράς στρατιωτικών ελέγχων, αλλά κυρίως από πλευράς έντονων συναισθημάτων.

Όλη η διαδρομή απεικονίζει την τραγική πραγματικότητα, για το τι εγκλήματα

έχουν διαπράξει οι εισβολείς στο νησί των Αγίων, όπως λέγεται η Κύπρος.

Στον ορίζοντα απλώνονται απέραντες εκτάσεις με στάχια και θυμάρια και ξαφνικά στο τοπίο «παρεμβάλλονται», τεράστια τζαμιά που κάποια από αυτά μοιάζουν με το μπλε τζαμί της Κωνσταντινούπολης.

Όμως αυτό που πραγματικά εξοργίζει τον επισκέπτη, είναι ότι τα εκατοντάδες εκκλησάκια που συναντά, είναι κατεστραμμένα. Τα τέμπλα κακοποιημένα, εικόνες ανύπαρκτες. Τα περισσότερα από αυτά έχουν γίνει στάβλοι ζώων ή αποχωρητήρια.

Μπαίνοντας μέσα στις εκκλησίες, μόνο τότε μπορεί να καταλάβει κανείς το μέγεθος της καταστροφής, το μέγεθος των εγκλημάτων που διέπραξαν οι εισβολείς καταπατώντας και σπάζοντας τα πάντα.

Στο Ριζοκάρπασο και την Αγία Τριάδα ζουν 300 περίπου Ελληνοκύπριοι. Μετά την εισβολή παρέμειναν στα σπίτια τους, ρισκάροντας την ζωή τους.

Δεν ήθελαν να γίνουν πρόσφυγες ούτε να παραχωρήσουν τα σπίτια τους στους εισβολείς. Μια μικρή κοινωνία που κάνει καθημερινά τον κύκλο της, φέρνοντας στον κόσμο νέες ζωές και αποχαιρετώντας τους ηλικιωμένους που φεύγουν.

Μια περιοχή που κάποτε ήταν δική τους και ελεύθερη, αλλά τώρα ανήκουν μόνο λίγα τετραγωνικά μέτρα στον καθένα.

Οι εγκλωβισμένοι Ελληνοκύπριοι ήρωες, δεν σκέφτηκαν λεπτό την εγκατάλειψη, μόνο έσφιξαν τις γροθιές τους, έκαναν την καρδιά τους πέτρα κι έμειναν να αντιμετωπίσουν την οδυνηρή πραγματικότητα, συζώντας με τον εισβολέα.

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΤΗ ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΔΩ